ELFDE JAARGANG No. 1251 — VERSCHIJNT MAANDAG, WOENSDAG EN VRIJDAG — MAANDAG 28 JANUARI 1952

De Arubaanse Courant

NIEUWSBLAD VOOR ARUBA

Uitgeefster: „De Arubaanse Courant" N.V.
Redacteur: A. Cloo (Tel. thuis: 1481).
Abonnement: ƒ 1.50 p. maand.

Bureau Oranjestad: Nassaustraat 97, Tel. 1282
Bureau San Nicolaas: „Esquire", Mainstr., Tel. 5112
Gedrukt bij de „Aruba Drukerij" N.V., Tel. 1277

Koning Faroek zond regering naar huis

Komt er een kentering in het conflict?

CAIRO, 27 Jan.: — Gisteren vonden in de stad erustige demonstraties plaats waarbij een en twintig personen werden gedood en meer dan twee honderd gewond. Koning Faroek zond de regering naar huis en droeg de vroegere premier Mahar Pasha op een nieuw kabinet te vormen. In 1944 werd Nahas Pasja door de Koning ontslagen en zes jaar later kwam hij weer aan de Regering. Hij schijnt allerwegen het vertrouwen van het volk te genieten. Vandaag riep hij het Egyptische volk op zich waardig te gedragen en zich te onthouden van het veroorzaken van relletjes.

Inmiddels is in het gehele land de staat van beleg afgekondigd; een uitgaansverbod werd onmiddellijk van kracht verklaard. In buitenlandse dipolmatieke kringen beschouwt men het ingrijpen van Kening Farock van zeer veel belang; algemeen wordt verwacht, dat er een kentering intreedt in de moeilijkheden met Engeland.

VORDERINGEN IN KOREA

PAN MOEN DJON, 28 Jan.: De besprekingen over een mogelijke wapenstilstand zijn voorgezet en ditmaal werden enige vorderingen gemaakt. Vandaag zijn de onderhandelende officieren van beide partijen opnieuw bijeen gekomen. Ten aanzien van de aanleg van vliegvelden tijdens de wapenstilstand kon men niet tot een accoord komen.

UIT DE STATEN

Electra-zaak deed weer veel stof opwaaien

„Zenuwenoorlog in de pers"

(Van onze correspondent te Willemstad).

Vrijdagmorgen kwamen de Staten van de Nederlandse Antillen onder voorzitterschap van de heer I. Debrot in vergadering bijeen ter aafhandeling van een agenda, waarop onder meer prijkte een voorstel (Eman) met betrekking tot de Electra-aangelegenheid. Onder de ingekomen stukken figureerde een brief van het Statenlid Braam, waarin deze enkele vragen stelde over de uitzeting van een Surinamer (op welke materie wij later nog uitvoerig terugkomen — Red. A. C.).

Over de Electrazaak nam het eerst het woord de heer Henny Eman, die na een moeilijk te volgen inleiding een motie formuleerde, waarvan de tekst als volgt luidt:

„De Staten van de Nederlandse Antillen in openbare vergadering bijeen op 25 Januari 1952:

Overwegende, dat het de Staten ter ore is gekomen, dat in Nederland processen aanhangig zijn gemaakt inzake de onteigening van „Electra" op Aruba;

Overwegende, dat uit deze processen eventueel verstrekkende consequenties voor de Nederlandse Antillen zouden kunnen voortvloeien;

Overwegende, dat derhalve deze aangelegenheid van het grootste belang is te achten voor de Nederlandse Antillen;

Spreken hun vertrouwen uit, dat de Regering haar volle aandacht aan deze zaak zal willen wijden,

En gaat over tot de orde van de dag".

Het lid Braam kwam leven in de brouwerij brengen toen hij verzocht aan de Gouverneur de volgende brief te mogen verzenden:

„Hierbij hebben de Staten de eer de aandacht van Uwe Excellentie te vragen voor het volgende:

In het dagblad „Amigoe di Curaçao" van Zaterdag 19 Januari 1952 verscheen onder de titel „Wordt Electra-affaire een millioenenproces?" een artikel, waarin de volgende passage sterk de aandacht van dit College trok:

„Tijdens zijn bezoek aan de Ned Ant. heeft Mr Dr Geelkerken o.m. een onderhoud gehad met Mr Dr Da Costa Gomez. Laatstgenoemde heeft - zoals Mr Klokke ons nog wist te vertellen - aan de heer Geelkerken verklaard ten volle overtuigd te zijn van de onrechtmatigheid van de beschikking(en) van de Oud-Gouverneur en verder dat, nu geen cassatie in de Ned. Ant. mogelijk is, deze processen niet alleen in Nederland kunnen, doch zelfs moeten worden gevoerd."

De Staten zouden van Uwe Excellentie gaarne willen vernemen of genoemde passage, die terecht door het dagblad „Amigoe di Curaçao" als een „opmerkelijke verklaring" wordt bestempeld, op waarheid berust en zo ja, of deze verklaring van de Voorzitter van de Regeringsraad ook de gevoelens vertolkt van de Landsregering.

Tenslotte zouden de Staten het op prijs stellen van Uwe Excellentie te vernemen welk standpunt de Landsregering inneemt ten opzichte van de in hetzelfde artikel aangekondigde procedures wegens beweerde onrechtmatigheid van de onteigening van Electra".

Hierover ontstonden ampele discussies, waarbij de heer Amelink opwierp, dat in de pers een zenuwenoorlog ontketend was en enkele citaten voorlas uit een in „De Arubaanse Courant" gepubliceerd vraaggesprek. Spr. wilde niemand het recht ontzeggen om processen te voeren; typerend was dat de heer Amelink eerst nu kenbaar maakte, dat hij de schadeloosstelling van ƒ 580.000,— belachelijk laag vond. Spr. vreesde, dat de zaak te veel in de politieke wolken werd gehuld en citeerde uit een in „De Arubaanse Courant" gepubliceerd interview met mr dr Geelkerken, waarin sprake was dat men via de onteigening van Electra dit bedrijf in handen wilde spelen van een niet-Arubaanse firma; dit noemde spr. belachelijk; in die tijd waren er in de Staten 17 landskinderen, terwijl de Regeringsraad — of C.A.B. — vier landsministers telde, die met de A.V.P. min of meer gelieerd waren. Zijn steun wilde hij aan de motie wel geven.

Tenslotte werd besloten de motie-Eman zonder hoofdelijke stemming aan te nemen; de P.P.A. wenste aantekening tegen te zijn.

De brief van het lid Braam werd naar de commissies verwezen.

BEVORDERINGEN BIJ DE POLITIE

Wij vernemen dat — met terugwerkende kracht van 1 September 1951 af — tot agent van politie tweede klasse zijn bevorderd de heren R. Kooistra (San Nicolas) en C. Looman (O'stad), die wij hierbij onze hartelijke gelukwensen aanbieden.

De afgelopen week heeft een aantal adspirant-agenten van politie het examen afgelegd voor de mogelijkheid tot promotie tot agent tweede klasse. Alle candidaten zijn geslaagd, waarmede wij hen feliciteren en wij hopen voor hen van harte, dat zij niet zo lang op hun aanstelling behoeven te wachten.

FIREFLY OF ARUBA

Vanmorgen om half negen landde op Dakota een Firefly, welke deel uitmaakt van het squadron marinevliegtuigen, dat Hr. Ms. Karel Doorman naar Curaçao heeft gebracht. Met het toestel kwam mee de lt.-ter-zee III Langeraar, navigatie-officier van het vliegtuigmoederschip, die de mogelijkheden van het meren van de Doorman hier zal nagaan. Voorts zal hij vandaag besprekingen voeren met bestuursleden van het comité „Contact Burgerij Militairen".

Een ander marinetoestel maakte Vrijdagmiddag op Hato (Curaçao) een buiklanding; de machine was licht beschadigd, de piloot geheel ongedeerd.

AFSCHEID VAN DE HEER IJSKES

Op de afscheidsborrel in Hotel Strand, uitgeschonken in verband met het vertrek van de heer IJskes, was Vrijdagmiddag zeer veel belangstelling. Uitgenodigd hiertoe waren de agenten en het personeel van de Fatum, doch ook vele anderen maakten van de gelegenheid gebruik afscheid te nemen van de vroegere Chef Organisatie van het Fatumkantoor Aruba. Gisteravond vertrokken de heer IJskes en zijn gezin van Dakota en ook daar zagen wij tal van personen de vertrekkenden uitgeleide doen.

In afwachting van de komst van de heer P. Verheydt, opvolger van de heer IJskes, zullen de belangen van het Fatumkantoor worden behartigd door de heer Th. Koetsier, die onlangs van zijn Nederlands verlof terugkeerde.

HET VERTREK VAN ROTARY BOB

„Drie en twintig jaar lang heb ik op Aruba gewoond en ik zou dolgraag nog veel langer zijn gebleven, indien dat mogelijk was geweest. Maar de Lago heeft me onverwijdellijk pensioen toegekend en nu moet ik dus naar de V.S. terugkeren. Het doet me veel pijn van m'n Arubaanse Rotary-vrienden afscheid te moeten nemen; zo lang ik leef zal ik met veel dankbaarheid terugdenken aan de tijd hier op Aruba doorgebracht" — vertelde ons gistermorgen op Dakota de heer Bob Heinz, die met zijn echtgenote gereed stond voor het K.L.M.-toestel, dat het sympathieke echtpaar naar Miami zou brengen. Vrijwel alle leden van de Rotaryclub Aruba waren naar het stationsgebouw gekomen om de heer en mevrouw Heinz de hand te drukken. Het ga hen goed in het vaderland!

BERTRAM CROES IN DE BLOEMEN

Gisteren was het feest ten huize van de heer Bertram J. Croes, de onlangs benoemde consul van de Republiek El Salvador, die die dag vijf en twintig jaar was getrouwd met mevr. Regina Croes-Odubeer. 's Morgens werd te dier gelegenheid in de R. K. Kerk van Oranjestad een Plechtige H. Mis met drie Heren opgedragen door Pastoor Burgemeester met assistentie van de Paters Huigen en Fick en daarna was er een zeer drukbezochte receptie in het gezellige huis aan de Stormstraat.

Trouwens, de gehele dag is het er druk geweest en toen we 's avonds een kijkje kwamen nemen, waren er nog heel wat vrienden en kennissen van het sympathieke echtpaar, dat we hierbij nogmaals onze hartelijke gelukwensen aanbieden. Niet in de laatste plaats ook voor het herstel van de heer Croes, die onlangs een zware operatie moest ondergaan.

De heer Croes heeft steeds op Aruba gewoond, doch heeft vele reizen naar verschillende landen gemaakt: eenmaal bezocht hij Nederland om daar zijn toen nog studerende zoon op te zoeken. Met smaak wist hij ons te vertellen welke veranderingen zijn geboorte-eiland heeft ondergaan door de komst van de Lago. Het echtpaar heeft vier kinderen (drie dochters), waarvan de oudste is gehuwd met een Cubaan, die eerlang consul van zijn land op Aruba hoopt te worden.

ABONNEMENTENRACE DAGBLAD DE ARUBAANSE COURANT

1. Elke lezer van De Arubaanse Courant heeft de kans om DUIZEND GULDEN te ontvangen.
2. Dat bedrag (in contanten) is gereserveerd voor degene, die ons in de periode van 1 tot en met 29 Februari 1952 de meeste abonné's bezorgt.
3. Een ieder, die aan deze race wil deelnemen, kan formulieren (gratis) verkrijgen op ons kantoor, Nassaustraat 97 (boven Schoenhandel Hartog) of in San Nicolas bij onze agente, "Esquire", in de Mainstreet.
4. Het dubbele formulier vulle men nauwkeurig in en late men tekenen door de nieuwe abonné's, die het abonnementsgeld over de maand Februari 1952 dadelijk verschuldigd zijn; als kwitantie ontvangen zij het onderste deel van bovenbedoeld formulier.
5. De volledig ingevulde formulieren moeten uiterlijk 29 Februari 1952 zijn bezorgd op het kantoor van De Arubaanse Courant.
6. In onze krant van 1 Maart a.s. publiceren wij de uitslag van deze race.
7. Er zijn nog tal van kleinere prijzen, zodat er meer kansen zijn dan alleen het bankbiljet van DUIZEND GULDEN.

Jong en oud schreeuwt moord en brand
Over de abonnementenrace van
De Arubaanse Courant!

HET DAGBLAD

De Arubaanse Courant

STELT

DUIZEND GULDEN

BESCHIKBAAR ! !

TUKKER'S SPORTKRONIEK

Federico Osorio werd kampioen biljarten voor 1952

Toen gistermorgen in de Riobar met de laatste wedstrijd om het biljartkampioenschap van Aruba een aanvang werd gemaakt, was de biljartzaal geheel gevuld. De heer Contran Arends en Federicio Osorio zijn de beide finalisten, die in een beslissingswedstrijd om de titel van Arubaans biljartkampioen zullen spelen. Precies om kwart voor elf neemt deze belangrijke biljartwedstrijd een aanvang. De heer Arends verricht de afstoot. Na een wat onzeker begin is het Osorio die zich het eerst ingespeel heeft; na enige slechte series van 2 en 3 caramboles maakt hij er een van 26. Dit geeft hem het nodige zelfvertrouwen en snel loopt hij op de heer Arends uit, die er blijkbaar niet in kan komen. Bij de 10e beurt is de stand: Arends 26 tegen Osorio 85 caramboles. Aan het einde van de 20ste beurt is de stand: 59 tegen 135. Dan raakt Osorio er ook even uit. Hij wint tenslotte deze wedstrijd in 2 beurten en 150 caramboles tegen de heer Arends 72 caramboles in 28 beurten.

Door deze overwinning is de heer Federicio Osorio Arubaans biljartkampioen 1952 geworden. Onze gelukwensen.

Na de vele felicitaties, welke de heer Osorio in ontvangst mocht nemen, wordt namens de biljartcommissie door de heer W. J. Westerink het woord gevoerd. Na op het belang van de sport, waaronder ook de binnenhuissport het biljartspel valt, te hebben gewezen brengt spreker dank aan allen die hebben medegeholpen aan het welslagen van dit biljarttournooi. Een speciaal woord van dank wordt gebracht aan de verschillende zakenlieden voor het beschikbaar stellen van de prachtige prijzen.

Een woord van lof heeft spreker voor de heer Contran Arends voor de mooie en aantrekkelijke wedstrijden die hij gespeeld heeft. Ofschoon U, zo zegt speker, in deze laatste wedstrijd niet bepaald gelukkig speelde en daardoor al spoedig een achterstand kreeg, speelde U opgewekt door. In dit tournooi hebben U en de heer Osorio die wij thans als Arubaans biljartkampioen feliciteren, getoond goede spelers te zijn.

Een sportieve geste is het dat bij de prijsuitreiking de heer Contran Arends de kampioensbeker aan de kampioen Osorio terhand steld en een daverend applaus is dan ook de beloning. De heer Arends ontvangt dan uit handen van de heer Osorio de tweede prijs, een door de heer Samson beschikbaar gestelde beker. Vervolgens wordt door de vertegenwoordiger van de Heinckens Bierbrouwerij, de heer Scholl aan de kampioen een mooie wisselbeker uitgereikt. Deze beker zal driemaal achtereen of vijf maal in het totaal gewonnen moeten worden om er eigenaar van te worden. Hierna worden de verdere prijzen aan de verschillende winnaars uitgereikt: een volledige opgave geven wij in de volgende krant.

Het Arubaanse elftal naar Curaçao

In het teken van de Olympische spelen te Helsinki zullen op Curaçao enige wedstrijden worden gespeeld tussen Curaçao en Aruba teneinde een keuze te kunnen doen uit de spelers die geschikt zijn om deel te nemen aan de ploeg welke naar de Olympische spelen in Helsinki gezonden zal worden. Het is een verheugend feit waar te nemen dat het inderdaad de bedoeling is een zo sterk mogelijke Antilliaanse ploeg naar Helsinki te zenden. Ook voor Aruba is dit van heel groot belang. Iedere sportliefhebber en iedere vereniging alsmede ieder verenigingsbestuur is in deze verplicht alle chauvinisme aan de kant te zetten en gezamenlijk als een groot geheel op te trekken naar he grote Algemene en Arubaanse belang om de sport in de Antillen en op Aruba te helpen bevorderen. Iedere vereniging die zich onttrekt aan deze plicht van medewerking brengt schade toe aan de sport en benadeelt de Antillen, Aruba en haar leden. Daarom allen de handen ineengeslagen voor het Algemeen belang.

Zaterdag 2 Februari zullen de Arubaanse voetballers naar Curaçao vertrekken en met belangstelling zullen wij de verdere ontwikkeling in deze blijven volgen.

Een Hollands Glorie kreeg een zware nederlaag

Zondagmiddag vond op het voetbalveld in het Savonetakamp een vriendschappelijke wedstrijd plaats tussen een elftal van oud Hollandse spelers en een combinatie van R.C.A. II en Arsenal. Scheidsrechter was de Heer Jack Robles. Gedurende de eerste helft ontwikkelde zich een aardig spel waarbij beide ploegen goed tegen elkaar opwogen. De oud international Chas Loefstok die bij R.C.A. als midden voor en later als linksbinnen fungeerde was in goede vorm en zijn verdeling van het spel was zeer goed. Hoe verder de wedstrijd vorderde hoe beter de combinatie ging spelen en ten laatste werden de Hollanders ingesloten. Ongeveer 15 minuten voor het einde was de stand 3—0 doch toen even later de stand 3—1 werd dachten wij een ommekeer in de Hollandse gelederen waar te nemen. Als de scheidsrechter kort achter elkaar twee buitenspeldoelpunten toekent is de animo bij Hollands glorie gedoofd en leggen zij het bijltje er bij neer. Zo goed als het begin was zo slecht was het einde. 7—1 was de nederlaag doch „het zal wel beter gaan" deelden ons enige oud spelers na de wedstrijd mede, maar zij gaven ons daarbij het advies eens iets te schrijven over het nut van het volgen van scheidsrechterscursussen. Uw Tukker zal deze suggestie ter harte nemen.

Wat beogen de Getuigen van Jehova?

De heer T. Hoornveld, een Fries van geboorte, was verpleger toen hij in 1928 naar Canada trok. Aanvankelijk bestemde zijn vader hem voor de predikantenstudie, maar Hoornveld junior voelde daar toen niet veel voor en wierp zich in zijn nieuwe vaderland op als landbouwer. Hij werkte op verschillende plaatsen van het onmetelijke land en leerde het daardoor vrij goed kennen. Ondanks het zware werk bleef hij studeren. In 1936 vertoefde hij in Alberta (N.W.-Canada) en maakte daar voor het eerst kennis met de Getuigen van Jehova. Hij las het boek „Wie zal de wereld regeren?" en dit betekende een ommekeer in zijn leven.

Vele lezers van De Arubaanse Courant hebben zich bij herhaling afgevraagd wat de Jehova-Getuigen eigenlijk beogen. Zijn het boemannen, die trachten het de andersdenkenden zo zuur mogelijk te maken? Zijn het fanatieke dwepers, die ten koste van God en Gebod zichzelf zoveel mogelijk trachten te verschonen? Om een antwoord te krijgen op deze vragen hebben we dezer dagen een Jehova Getuige aangeklampt en hem iets over zijn doen en zijn laten doen vertellen. Het relaas vindt U hierbij, maar we willen niet nalaten met klem te betogen, dat we met de publicatie sympathie nòg antipathie met het religieus genootschap willen doen blijken. We hebben gestreefd naar een objectieve weergave van feiten — niets meer.

De jonge Hoornveld koesterde spoedig sympathie voor het religieus streven van de zich in Canada snel uitbreidende groep en uiteindelijk werd hij als prediker aangewezen. Dat betekende, dat hij in verschillende plaatsen honderd uren per maand moest prediken. Hij begon welgemoed in Ontario en trok steeds verder, veertien jaren lang. Met schilderen en tekenen (wat hij niet onverdienstelijk doet) kon hij in zijn levensonderhoud en dat van zijn Canadese vrouw voorzien.

De Getuigen van Jehova hebben in New York een Bijbelschool, waar aanhangers beneden veertig jaar eenharde opleiding krijgen en een zware studie volgen. Hoornveld was de veertig gepasseerd toen hij naar de Bijbelschool werd gezonden, maar hij had een goede gedragslijst en daarom wilde men hem niet weigeren. Zoals alle andere studenten kreeg hij in zeven weken de kans om de leraren te laten zien dat hij zou kunnen slagen. De heer Hoornveld haalde die zeven weken en hij bleef zes maanden: hierbij zij aangetekend dat een normale cursus twee jaren duurt.

Na de opleiding zwierf hij weer een half jaar door Canada en in Augustus 1950 werd hij naar Aruba gezonden, vooral omdat hij de Nederlandse taal beheerst.

Op ons eiland vond hij een ruim terrein voor zijn werk. Weldra bleek, dat hij van de autoriteiten alle medewerking ondervond en zijn kring van sympathiserenden breidde zich gestadig uit. Thans zijn er reeds twee groepen op Aruba (op Curacao een), omvattende 95 personen. Twee weken vacantie genieten de zendelingen per jaar, maar de meesten sparen het enige jaren op om nog een poosje naar hun geboorteland te kunnen gaan.

Als onze lezers op Zaterdagmiddagen op straat de Getuigen van Jehova met lectuur zien staan, dan weten zij in ieder geval iets van de religieuze groepering. De lezers zullen echter niet zien wat de zendelingen binnenskamers verrichten. Blijkens het door de heer Hoornveld over het jaar 1951 opgemaakte rapport werden 7630 bezoeken afgelegd, 127 Bijbelstudies gehouden, 8150 boeken verspreid, 422 abonnementen op tijdschriften als "The Watchtower" en "Awake!" afgesloten en 13733 tijdschriften verspreid.

„Curacao is going to have the Best Show"

Mevrouw Lisa Rekis, de "Festival Director" van het „FESTIVAL DE SAN JUAN" dat in Augustus van 1952 in San Juan, Puerto Rico zal worden gehouden, woonde de repities bij van de revue „BULA WAYA", voor haar doorreis naar Haiti. Over hetgeen ze gehoord had van onze muziek onder leiding van Padu del Caribe en gezien van de prestaties van de toneelgroep "Magnolia" onder leiding van Moy Galante, was ze zo enthousiast dat ze uitriep: „Curacao is going to have the best show".

Zoals reeds eerder aangekondigd, zal de premiere op Aruba worden opgevoerd op Zaterdag avond 8.30 in Sociedad Bolivariana. Het gehele toneelgelschap van de heer Moy Galante zal daarvoor uit Curacao overkomen met decor en de nodige specialisten, bij elkaar ongeveer 25 personen.

Deze reveu zal de N.A. vertegenwoordigen op het Festival de San Juan, en de hoge kosten verbonden aan het transport van de spelers, decor enz. maakten het noodzakelijk, dat zowel op Aruba als op Curacao opvoeringen gegeven worden. Maar er komt wat goeds en wat nog beter is, iets origineels van eigen land. Wij twijfelen er dan ook niet aan, dat het publiek deze onderneming haar volle steun zal geven door te zorgen voor uitverkochte zalen.

Voorverkoop van de toegangsbewijzen zal plaats hebben bij de volgende adressen: Oranjestad: Boekhandel de Wit; Botica Aruba en S. L. Berlinski. San Nicolas: Spritzer & Fuhrman; Aruba Peasant Shop en S. L. Berlinski. Savaneta: Mevr. H. de Man, Savaneta 314; Santa Cruz: Heer Maximo Croes, W.n. Santa Cruz, 32.

Kaartverkoop vanaf Dinsdag 29 Januari bij bovenstaande adressen.

„Nederland ondervond een beschamende behandeling in de V.N."

Het ging over de Antillen en Suriname . . .

„Nederland is in deVerenigde Naties een beschamende behandeling ten deel gevallen, typerend voor de wijze, waarop wij op het internationale podium als een gemakkelijk te verwaarlozen staat worden beschouwd. Het ging over de Antillen en Suriname. Elk land moet nu en dan aan de Ver. Naties rapport uitbrengen over die gebieden zonder zelfbestuur, die het onder zijn beheer heeft. Maar juist op die terreinen, waarover de Ver. Naties wensen worden voorgelicht, namelijk de sociale, economische en opvoedkundige situatie, is er op de Antillen en in Suriname reeds het nodige zelfbestuur. Met andere woorden: er valt hier voor Nederland niets meer aan de Verenigde Naties te rapporteren.

Van de zijde van de vertegenwoordiger der Antillen in Nederland, de heer Debrot, is dit nog eens voor de Ver. Naties met de nodige klem betoogd. Een Nederlands rapport over de Antillen en Suriname, zo zette hij op bekwame wijze uiteen, zou op dit ogenblik alleen nog maar kunnen betekenen, dat Nederland zich bemoeit met de eigen aangelegeheden van deze gebieden. Nederland wil dat niet en doet het ook niet.

De Antillen willen trouwens de gegevens, nodig voor zulk een rapport, niet verschaffen en zij zouden de mede-verantwoordelijkheid voor zulk een rapport al evenmin willen aanvaarden. Niet dat de Antillen dit zouden doen uit protest tegen Nederland, maar juist tegen inmenging van de kant der Verenigde Naties in hun eigen zaken. Nederland en de Antillen zijn het op dit punt volkomen eens.

Het heeft helaas niet mogen baten. Amerika kwam voor de dag met enige waardering voor Nederland, maar wenste niettemin een rapport alsof er niets gebeurd was. India begon te schoolmeesteren en enkele Zuidamerikaanse staten deden duiten in het zakje, alsof het binnen hun eigen grenzen de volmaaktheid zelve is. En Nederland, dat zich blijkbaar niet genoeg kan uitputten in het verwerven van witte voetjes bij de buitenwereld, liet men rustig „voor schut" staan.

Nederland mag dan sterk zijn in het doen van allerhande concessies, het mag zich uitsloven in het naleven van allerhande bepalingen, het mag 'n serie knievallen maken — het blijkt telkens weer, dat we een al te gemakkelijke speelbal zijn temidden der andere naties, een speelbal, nu zonder kapitein en zonder stuurman," aldus schrijft De Nieuwe Haagse Courant.

Kritiek op goede vrienden.

„Het Binnenhof schreef over hetzelfde onderwerp:

„Zelfs op zijn beste vrienden kan men soms kritiek hebben. Daarom behoeven we ons niet per se erover te verwonderen als in de Verenigde Naties bevriende mogendheden een voorstel steunen, dat tegen de zin van Nederland is en op Nederland betrekking heeft. Wel mogen we verbaasd afvragen hoe het mogelijk is, dat zulke vrienden alleen maar uit prestige-overwegingen kunnen blijven vasthouden aan een zinloze resolutie.

Nederland is verantwoordelijk voor de gang van zaken in Suriname en de zes Antillen, welke tot zijn gebiedsdeel in de West behoren. De Verenigde Naties staan erop over niet-zelfstandige gebiedsdelen periodiek rapporten te ontvangen. Tot zover accoord. Maar nu heeft Nederland zijn gebiedsdelen in de West reeds in vèrgaande mate zelfstandigheid verleend, terwijl binnen afzienbare tijd een Rondetafelconferentie die zelfstandigheid nog aanmerkelijk zal vergroten. Mrd Debrot, afgevaardigde van de Antillen, verklaarde zelf, dat het volk, dat hij vertegenwoordigt, allerminst behoefte heeft aan de zorg welke de beheerschapscommissie der Verenigde Naties aan de dag wil leggen.

Toch moet de kwestie van het rapporteren op de agenda gehandhaafd blijven. Omdat de Verenigde Naties aan Nederlands eerlijkheid en bedoelingen twijfelen? Dit moge bij enkele landen — die zelf niet te vertrouwen zijn — het geval zijn. Bij de Amerikanen en vele anderen gaat het alleen maar om een principe. En dat gaat zelfs zover, dat het begint te lijken op een zinloos prestige-gebaar. We hebben, toen onlangs — met meer recht overigens — op Zuid-Afrika kritiek werd uitgeoefend al het een en ander hierover opgemerkt. Nu de resolutie ons rechtstreeks aangaat, blijkt nog duidelijk, dat ook in de V. N. niet alles achttien karaats is, wat menslievendheid bedoelt te zijn".

HET CARNAVAL VAN TIVOLI

Een grote groep personen is bezig de carnavalstraditie van Tivoli Club hoog te houden. Aan de afwerking van de programma-onderdelen wordt veel zorg besteed en wij vernamen, dat thans in het bijzonder wordt gewerkt aan de optocht, waarvoor reeds verschillende firma's inschreven met in totaal vijftien versierde trucks. Men wordt verzocht zich uiterlijk 20 Februari voor deelname aan de optocht op te geven.

De eerste carnavalsavond, Zaterdag 9 Februari, zal worden bijgewoond door de Districts-Gouverneur van de Lions, wiens komst op Aruba wij Vrijdag reeds aankondigden. Op die avond wordt de film vertoond welke ter gelegenheid van het carnaval van vorig jaar werd vervaardigd.

PIANO-AVOND LILY KRAUS

Tweemaal zal de grote pianiste Lily Kraus een concert op Aruba geven: op Donderdag 31 Januari in de Esso-Club en op Vrijdag 1 Februari in de Sociedad Bolivariana te Oranjestad. Het is echter de eerste maal dat zij op Aruba speelt na een reeks succesvolle concerten op Curaçao gegeven te hebben omstreeks het midden van het vorige jaar.

Lily Kraus vertegenwoordigt verschillende nationaliteiten, van huis uit is zij een Tsjechische, haar moeder was een Hongaarse. Haar echtgenoot is een Oostenrijks schrijver en beiden zijn zij genaturaliseerde Nieuw-Zeelanders.

Lily Kraus is op een bijzondere wijze aan de Nederlanders gebonden. Evenals Szymon Goldberg, die ook in deze omstreken geweest is, heeft zij gevangen gezeten in de concentratiekampen in Indonesië. Drie jaar hielden de Japanners haar gevangen, na een periode van rust en herstel keerde zij in de concertwereld terug, waar zij wederom met grote bijval werd begroet. Niemand minder dan Arthur Schnabel rekent haar tot de beste vrouwelijke pianist na Clara Schumann.

Zojuist beëindigde Lily Kraus een tournee door Europa, waar zij o.m. met groot succes een drietal concerten in Parijs gaf. Zij munt uit door haar onbevooroordeelde weergave der grote klassieken, haar forse persoonlijkheid en daardoor haar krachtig spel hebben haar vooral naam gegeven als Beethovenvertolkster.

Het programma te Oranjestad bevat een tweetal werken van deze componist, n.l. de Sonate Pathétique en de Eroica-variaties, voorts zal Lily Kraus een sonate van Mozart spelen, de Chromatische Fantasie en Fuga van Joh. Seb. Bach, de „Papillons" van Schumann en als modern werk de „Peasant Songs" van Bela Bartok.

„WELCOME IN ARUBA"

Toen we deze dagen in de Aruba Drukkerij, waar we beroepshalve regelmatig vertoeven, rondkeken, zagen we een der drukkers bezig met het bedrukken van een enveloppe, waarop we gaarne de aandacht willen vestigen. Opdrachtgever was het Strand Hotel en de - keurig in blauw afgedrukte - tekst luidt: „Welcome in Aruba. Where you'll have a wonderful time. Our beach is the pride of the Caribbean. Come ... and come soon!!" Een uitstekend idee om in deze enveloppen post naar het buitenland te zenden. En een voorbeeld dat waard is door iedereen, die met firma's en particulieren in de V.S. correspondeert, te worden nagevolgd.

GEEN INSPECTEUR, MAAR WEL „STARLINER"

Wij moeten even twee denkfouten uit de beide laatste edities van onze krant rechtzetten: de Fa. Neme ontving wel de „Starliner", maar niet de „Starlight" van de Studebaker-fabrieken. In ons eerste artikel over het Bevolkingsregister waren wij niet erg duidelijk omtrent de functie van de genoemde heer Jansen. Deze moet luiden: Commies ter Inspectie van het Onderwijs op Curaçao.

LEEST DE ARUBAANSE COURANT